

РЕШЕНИЕ

№ 24532

гр. София, 22.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 25.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разглежда дело номер **5435** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано по касационната жалба на М. Л. Б., чрез пълномощника адв. Р. К. срещу решение от 29.02.2024 г., постановено по НАХД № 10873/2023г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) за налагане на глоба, серия К № 6554402, издаден от СДВР. Обосновават се съображения за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния и процесуален закон - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК. Твърди, че районният съд не е съобразил, че липсва издател на фиша и дата на съставянето му, което се преценява като съществено процесуално нарушение. Счита, че в ЕФ липсват описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Моли съда, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на Софийския районен съд и постанови ново по съществото на правния спор, с което да отмени изцяло електронния фиш. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът - Столичната дирекция на вътрешните работи не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е електронен фиш за налагане на глоба, серия К № 6554402, издаден от СДВР, с който на М. Л. Б. е наложено административно наказание глоба в размер на 400 лв. на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното:

На 26.10.2022г. в 22.06 часа с автоматизирано техническо средство С. с № MD1197 е установено и заснето, че МПС - лек автомобил „Сеат Л.“ с ДК [рег.номер на МПС] , се движи в [населено място] по [улица]до № 11 с посока на движение от [улица]към [улица]със скорост от 81 км/ч при ограничение от 50 км/ч за населено място. Мобилната система за контрол на скоростта С. с № MD 1197 е преминала техническа проверка на 15.03.2022г., съгласно протокол № 09-СГ-ИСИС/15.03.22г., като представлява одобрен тип средство за измерване. Съгласно справката за регистрация на МПС към посочената дата същото е собственост на М. Л. Б..

Въз основа на тези данни и предвид начина на установяване на нарушението, на основание чл. 189, ал.4 от ЗДвП е издаден ЕФ серия К № 6554402, с който на собственика на МПС М. Л. Б., на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП е наложено наказание глоба в размер на 400 лева за извършено нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице, от обективна и субективна страна е извършило нарушението, за което е ангажирана неговата административно наказателна отговорност.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Настоящият състав изцяло кредитира събраните в хода на въззивното производство писмени доказателства, доколкото същите са логични, последователни и непротиворечиви. По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в Електронен фиш фактическа обстановка. Такива не бяха представени и в касационното производство.

Касационната инстанция напълно споделя мотивите на Софийския районен

съд, които са подробни и обосновани. Съдът се е произнесъл по наведените от касатора съображения, извършил е служебна проверка за законосъобразността на издаденият електронен фиш и наличие на съществени процесуални нарушения в производството /каквито не са установени/, поради което решението му е правилно и законосъобразно.

„Електронен фиш“ е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. По дефиниция, електронният фиш не носи подпис на издателя си, поради което въпросът за компетентността на определено лице не се поставя. В него следва да бъде отразена само структурата на МВР, на чиято територия е установено нарушението, което в случая е сторено, т.е. не е налице законово изискване да бъде посочено лицето, издало електронния фиш. В тази връзка неоснователно е възражението на касатора за съществено нарушение на процесуалните правила и изискването за форма, поради липсата на посочване на издателя на фиша. Това е така, тъй като разпоредбата на чл. 189 ал. 4 от ЗДвП е специална по отношение на общите норми за издаване на наказателно постановление - чл. 57 от ЗАНН.

Неоснователно е и възражението за допуснато съществено нарушение, изразяващо се липсата на посочване на датата на издаване на фиша. В разпоредбата на чл. 189 ал. 4 от ЗДвП са изброени изчерпателно реквизитите на ЕФ и сред тях не фигурира "дата на съставяне на ЕФ" (за разлика от чл. 42, т. 2 и чл. 57 от ЗАНН, който въвежда такъв реквизит на АУАН и НП). Нормата на чл. 189 ал. 4 от ЗДвП е специална по отношение на изискванията към съдържанието на електронния фиш и съответно има приоритет пред общата норма въвеждаща реквизитите на АУАН и НП.

Не на последно място, неоснователно е и твърдението, че в ЕФ липсва точно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Посочени са териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, а именно: СДВР, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът и сметката на доброволното ѝ заплащане. В случая разпоредбата на чл. 54 от ЗАНН, уреждаща реквизитите на наказателното постановление не е приложима, тъй като чл. 189, ал. 4 ЗДвП е специална норма за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС при нарушения, установени и заснети с техническо средство, в отсъствието на контролен орган. Макар и нормата на чл. 189, ал. 11 ЗДвП да предвижда, че електронният фиш е своеобразен аналог на наказателно постановление, това важи единствено по отношение на правните последици от влизане в сила на двата акта. Законодателят не е предвидил пълно приравняване между електронния фиш и наказателното постановление нито по отношение на съдържанието им, нито във връзка с процедурата по съставянето им.

В ЕФ нарушението правилно е квалифицирано по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, съгласно които при избиране скоростта на движение, на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава 50 km/h при движение в населено място, а ал. 2 предписва, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В случая в ЕФ е посочена нарушената разпоредба съгласно изискването на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, вр. чл. 182, ал. 1,

т. 4 ЗДвП. Посочването в електронния фиш на всички елементи от обективна страна на състава на нарушение по чл.21 ЗДвП дава възможност на касатора да разбере какво нарушение му е вменено и да организира защита си по него.

По посочените съображения, касационният съд приема, че при постановяването на обжалваното решение не са допуснати нарушения на закона, представляващи касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, поради което решението следва да бъде оставено в сила.

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63 от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 29.02.2024 г., постановено по НАХД № 10873/2023г. по описа на Софийския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: